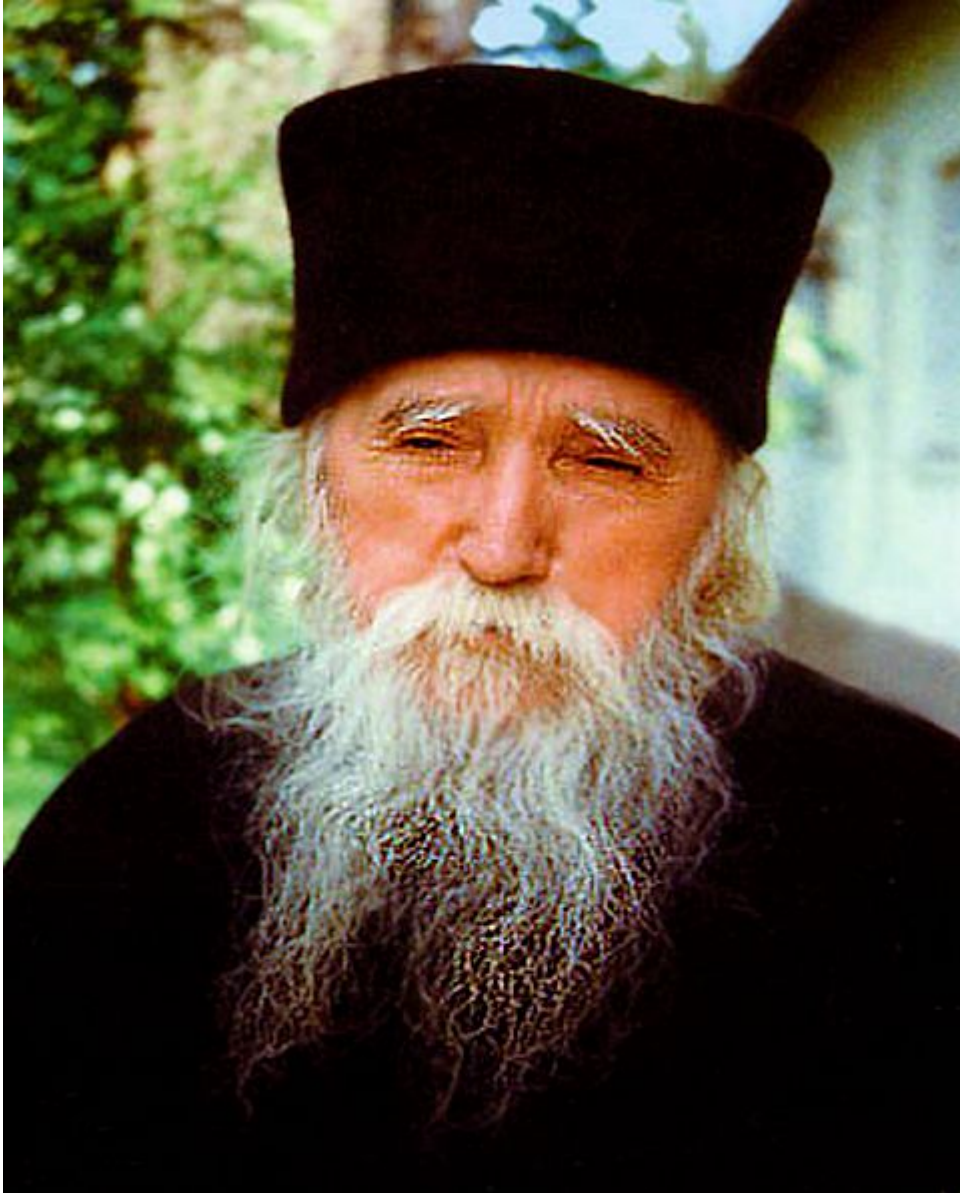

Γιατί ο σατανάς πολεμά τον άνθρωπο (Γέροντας Κλεόπας Ηλίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γιατί έχει ο σατανάς τόση δύναμι να πολεμά τον άνθρωπο και γιατί παραχωρεί ο Θεός να πειράζεται και να εξαπατάται από την αμαρτία το πλάσμα Του;

— Ο σατανάς δεν έχει την δύναμι και την άδεια να κυριεύη, να ξεγελά ή να εξαναγκάζη την θέλησι του ανθρώπου για την αμαρτία. Αυτός μόνο τον πειράζει με κάθε είδους τεχνάσματα, φαντασίες, εν-θυμήσεις, με τις αισθήσεις, με τις φυσικές αδυναμίες, με την ηδονή του κόσμου, με τους λογισμούς κ.λ.π. Ο σατανάς ουδέποτε φανε-ρώνει στον άνθρωπο το πρόσωπό του, δεν αποκαλύπτεται κατευ-θείαν σαν εχθρός στον άνθρωπο.

Αλλά τον πολεμά κρυφά ή φανερά ή με τους κακούς ανθρώπους, χρησιμοποιώντας κάθε είδους τεχνάσματα πονηρά, ώστε να μην αποκαλυφθή ο ίδιος, διότι ο σκοπός του είναι η πτώσις μας στην αμαρτία και η απώλειά μας. Αυτός ονομάζεται πειρασμός και πατήρ του ψεύδους διότι με τους πειρασμούς και τις ψεύτικες παγίδες του θέλει να μας οδηγήσει στην αμαρτία. Ο σατανάς ακόμη εκβιάζει την θέλησί μας, υποδαυλίζει τα πάθη και τις σαρκικές ορέξεις της ψυχής και του σώματος, δημιουργεί αφορμές για την εκτέλεσι αμαρτιών, μας στριφογυρίζει πάντοτε τον νου στις πτώσεις μας, αλλά δεν έχει την θέλησι και άδεια από τον Θεό να μας πιέση για την διάπραξι της αμαρτίας, διότι τότε δεν θα είχαμε καμμία ένοχη, ούτε τιμωρία και κανείς δεν θα λυτρωνόταν από τις παγίδες του.

Όμως, εάν ο άνθρωπος εξασθενή κατά την θέλησί του και την προσευχή, εάν γλυκαίνεται από τα δελεάσματα του διαβόλου και συγκατατίθεται στην αμαρτία, τότε δεν είναι γι' αυτό ένοχος ο διάβολος, αλλά ο άνθρωπος. Γι' αυτό του δόθηκε φύλαξ άγγελος για να τον βοηθή, να του χαρίζη την Χάρι του Αγίου Πνεύματος, να τον ενισχύη, να τον οδηγή στην εκκλησία, στην εξομολόγησι, δηλαδή στην κάθαρσι των αμαρτιών του και ο Πνευματικός να τον συμβουλεύη και να τον συγχωρή. Γι' αυτό του υπόσχεται και μισθό, εάν νικήση, ή τιμωρία, εάν νικηθή. Ο Θεός επιτρέπει στον διάβολο να πειράζη τον άνθρωπο, για να τον κάνει δυνατότερο στην πίστι και ο άνθρωπος να έχη όλη την φροντίδα της σωτηρίας του μόνο στον Θεό, και όχι στις δυνάμεις του. Επίσης ο πιστός άνθρωπος, όταν αγωνίζεται περισσότερο, θα έχη περισσότερο μισθό από τον Θεό. Ο Θεός αφήνει τον σατανά να πειράζη τον άνθρωπο αλλά δεν επιτρέπει στον διάβολο να τον πειράξη παραπάνω από τις δυνάμεις του (Α' Κορ. 10,13). Μόνο ο υπερήφανος και άπιστος αφήνεται από τον Θεό να πειράζεται από τον διάβολο μέχρις ότου ταπεινωθή και ζητήσει την βοήθεια του Θεού και των λειτουργών Του. Στον άνθρωπο όμως του προσφέρεται η δύναμις να νικήση και απομακρύνη τον διάβολο (Εφ. 6,11 Πέτρου 5,9).

Ποια είναι τα σπουδαιότερα όπλα με τα οποία νικούμε τους πειρασμούς του διαβόλου;

— Δύο είναι τα μεγαλύτερα όπλα με τα οποία νικούμε όλες τις διαβολικές παγίδες. Πρώτα είναι η αγία προσευχή και μετά η ταπείνωσις. Προσευχόμεθα πάντοτε στον Ουράνιο Πατέρα μας, λέγοντας: -«Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού» (Ματθ. 6,13). Δηλαδή ζητάμε από τον Θεό να μη επιτρέψη να πειρασθούμε υπεράνω των δυνάμεών μας και να μας λύτρωση απ' όλες τις παγίδες του πονηρού. Οπότε λοιπόν, σε κάθε πειρασμική περίστασι πρέπει να προσευχώμεθα με επιμονή, με δάκρυα, με νηστεία και με συντετριμμένη καρδιά. Οι Πατέρες μάς συ-νιστούν να λέγωμεν πάντοτε την ευχή του Ιησού, ιδιαίτερα σε καιρό του πειρασμού, διότι το όνομα του Κυρίου βγαίνει σαν ένα

σπαθί από την καρδιά μας και φονεύει τους νοητούς εχθρούς.

Το δεύτερο όπλο κατά των διαβολικών επιθέσεων είναι η ταπείνωση. Άκουσε τι λέγει ο Δαβίδ: «Εταπεινώθην και έσωσέ με ο Κύ-ριος» (Ψαλμ. 114,6). Όταν είμεθα περικυκλωμένοι από πάθη και πειρασμούς να ταπεινούμεθα από τα βάθη της καρδιάς μας, δηλα-δή, να θεωρούμε τους εαυτούς μας τους πιο αμαρτωλούς, λέγοντας ότι για τις αμαρτίες μας και την υπερηφάνειά μας πειραζώμεθα και τότε θα φύγει ο διάβολος από κοντά μας, διότι το ισχυρότερο πυρ, που κατακαίει τον διάβολο είναι η ταπείνωση, η προσευχή, τα δά-κρυα και η νηστεία. Άλλα όπλα σε περίοδο πειρασμών είναι: Η καρτερική στους πειρασμούς υπομονή, η συχνή εξομολόγησις των λογισμών, η ανάγνωσις των ιερών βιβλίων, η αποφυγή αφορμών για αμαρτίες, η Θεία Κοινωνία, η σιωπή, η αποδέσμευσις από τα εγκό-σμια έργα και άλλα.

Ιερομονάχου Κλεόπα Ηλίου

«Πνευματικοί Λόγοι»

Εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη»

Θεσσαλονίκη 1992

Πηγή: dakriametanoias.blogspot.ca